

Michal Vitásek

„oprošťuji diváka od barvy“

Fotografujete převážně krajinné záběry, co vás na tomto žánru láká?

Být u toho a vidět to na vlastní oči. Fotografie, ač se fotograf snaží sebevíc, nikdy nedokáže plně přenést všechny aspekty fotografovaného místa a okamžiku. Na mé poslední cestě, kdy jsme s kamarády projeli Island, jsme několikrát navštívili místa, která jsem znal z fotografií jiných autorů, a přesto jsem byl zaskočen a ohromen realitou. Žánr výhradně krajinné fotografie však striktně nedodržuji. Nejsem z těch autorů,

kteří mohou mít v záběru jen „čistou přírodu“ a nesnesou žádný výtvar lidských rukou, protože by pak bylo vše špatně. Naopak. Nejraději fotografuji citlivé spojení architektury, umění a přírody, které nalézám v Česku v mnoha nádherných, byť dnes často zdevastovaných zámeckých areálech.

Proč právě čtverec v odstínech šedé?

Jak to tak bývá, první fotografický přístroj, který se mi dostal do ruky, měl klasický kinofilmový poměr stran 3:2 a na tom jsem

začínal. Nějakou dobu mi to vyhovovalo, protože na počátku se člověk spíše s technikou seznamuje. Postupně jsem vyzkoušel mnoho různých formátů od čtverce k panoramatu a právě čtverec mě lákal již od prvních pokusů asi nejvíce. Snad to bylo tím, že čtverec má pouze jednu variantu. Je to dokonalý formát, který dává vyniknout obsahu daleko lépe než v mnoha případech příliš úzké kinofilmové „nudle“. Tím ale samozřejmě nezatrácuji žádný další formát, který nepoužívám nebo používám málo. Začal

foto: Michal Vitásek

foto: Michal Vitásek (2x)

jsem nyní fotografovat i na velkoformátovou kameru, kde používám listový film 4 × 5 palců a taky to má něco do sebe.

A proč černobíle? Snad proto, že tak do-

a proto rád fotografuji ve Skotsku, nedávno jsem se vrátil z Islandu, rád bych se podíval s fotoaparátem do Skandinávie. Ostatně i v Čechách vyrážím nejčastěji na sever do

*„Mlhu vyhledávám, protože mi pomáhá **skrýt ve fotografii nepotřebné a zjednodušit obraz**“*

kážu lépe zachytit a reprodukovat atmosféru daného místa a okamžiku. Oprostit diváka od nedůležité barvy, a ten se pak může primárně soustředit na tvary, rozmístění objektů a vyváženost scény.

Podle čeho si vybíráte místa pro fotografování?

Žijeme ve světě, který je naplněn informacemi až po okraj a zajímavé místo můžeme objevit kdykoliv a kdekoliv. Stačí prohlédnout pár časopisů, pár reklam v televizi, projít webové galerie a najdeme fotograficky atraktivních lokalit na několik let dopředu. Pak již hrají roli jen fotografovy preference. Já osobně nemám příliš v lásce teplo,

krásné krajiny Českosaského Švýcarska.

Jak často vyrážíte s fotoaparátem do krajiny?

Protože bydlím v Praze, nejčastěji se s fotoaparátem pohybuji právě zde, kolem Vltavy, v centru. Do přírody se dostanu tedy většinou jen o víkendech a na ty delší cesty do ciziny bohužel jen tak dvakrát do roka.

V čem podle vás spočívají technická specifika fotografování vodní hladiny?

Když to vezmeme striktně technicky, tak lze vodní hladinu a vodu obecně fotografovat na krátký, střední a dlouhý čas. Krátkým časem docílíme mnoha detailů. Vlhy,

foto: Michal Vitásek

Tilt Shift jako základ

„Cena používaného vybavení je vždy až na prvním místě, a tak mi trvalo několik let, než jsem dospěl do stavu, že nic dalšího již nepotřebuji. Fotografuji na full-frameový Canon EOS 5D Mark II s objektivy Canon v pokrytí ohniskové vzdálenosti od 17 do 300 mm, přičemž extendery mi dovolí rozšířit ohniska až na 600 mm. Ze všech objektivů mám nejraději tiltshiftový Canon TS-E 24 mm F3,5. Z příslušenství jsou pravděpodobně nejdůležitější různé druhy filtrů. Zde dávám přednost značkám LEE a B+W.

A protože mě vždy lákala i klasická černobílá fotografie, pořídil jsem si koncem roku 2010 velkoformátovou kameru Toyo 45A se třemi objektivy,“ říká ke své fotografické výbavě Michal Vitásek.

vodní tříšť a kapky můžeme zmrazit v jedinečném okamžiku, a dostat tak do fotografie silný náboj. Středním časem (cca od 1/10 do několika vteřin) můžeme sledovat pohyb vodní hladiny a unášených objektů (listy, bublinky). Fotografie je pak dynamická, voda někam směřuje, plyne, rozděluje se, nebo se naopak stéká v jeden celek. Dlouhou expozicí (často i několikaminutovou) vodní hladinu vyhladíme až do podoby dokonale rovné plochy bez kazů, pouze s tonální gradací. Různé časy expozic můžeme aplikovat různě jak na tekoucí, tak na stojatou vodu, v různá roční období, kdy nejzajímavější bývá zima s částečně zamrzlými břehy. Fotograf koneckonců nemusí zůstat jen na břehu a vybaven holíčkami nebo brodáky se může vydat přímo do vody. Může tak vlastně vstoupit přímo do objektu

svého zájmu a doslova splynout s přírodou. Vodu mám ve svých záběrech hodně často, a to v nejrůznějších formách. Stojatou nebo tekoucí, déšť, mokrou dlažbu či mlhu. Mlhu mám obzvlášť rád a snažím se ji vyhledávat, protože mi pomáhá skrýt ve fotografii nepotřebné a zjednodušit obraz.

Jakou roli podle vás hraje použitá technika?

Častokrát se dočtete, že používaná technika není důležitá. Samozřejmě to není pravda. Není dobré, když vás technika limituje nebo se na ni nemůžete spolehnout. Vybavení přímo souvisí s řemeslem, a pokud neovládáte řemeslo, nemůžete fotografii dělat dobře.

-hlt-

Michal Vitásek

Michal Vitásek se narodil v Praze a je podle svých slov Pražanem do morku kostí. „Praha mě vychovala, dala mi městské vidění, ale sama o sobě ke štěstí nestačí. Proto vyrážím do přírody, kde se nechávám obejmout tichem krásných českých lesů nebo naopak nekonečným prostorem skotské vysočiny,“ dodává k tomu.

Živí se tvorbou webových stránek a své snímky rovněž prodává.

Jak jsme fotografovali kuře

Skotsko jako součást ostrovního království má velice dlouhé a rozmanité pobřeží. Nalezneme zde písčité i kamenité pláže, strmé útesy, klidné zátoky a mnoho zajímavých a unikátních objektů, které lze fotografovat.

Skála na fotografii se jmenuje Bowfiddle rock a nalézá se na východním pobřeží Skotska. Fotografovali jsme na úzké pláži od brzkých ranních hodin a kromě toho, že jsme popředí museli neu-

stále čistit od přílivem přinášených nevzhledných řas, měli jsme již pořádný hlad, protože jsme nemoudře vyrazili bez čehokoliv požitelného. Kručení v žaludku bylo již tak silné, že jsme ve skále viděli kuře poskládané na pekáči, opírající se na pravé straně o naprosto zřetelnou stehenní kost. Představa nabývala stále jasnějších tvarů a s fotografováním byl toho rána konec – vyrazili jsme ulovit nějakou snídani.

photostory

inzerce 101022801

Naučte se využít svůj Mac naplno!

Authorised
Training Centre

IDIF
apple.idif.cz